

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121367927
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:6121367927.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Matúša Staríčka v sporovej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, Bratislava, zast. splnomocnenkyňou: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozská 2, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XXXXX XXXX, A. XXX, o 12.460,95 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5Csp/57/2021-184 z 2. augusta 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I/ uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 12.210,95 eur, úrok v sume 4.135,99 eur a úrok z omeškania v sume 116,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.194,69 eur od 9.10.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom II/ vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III/ rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ustanovením § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obch.z.“); § 2 ods. 2, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 53c, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“), § 1 ods. 2, § 7 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“), § 1 a § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 o bankách (ďalej len „ZoB“) a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995.

3. Vecne dôvodil tým, že medzi pôvodným veriteľom - C. Banka Slovensko, a. s. a žalovaným vznikol dňa 9.12.2013 záväzkový vzťah zo zmluvy o C. Refinanc Expresse. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, preto treba na uvedený právny vzťah aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútny obchod. Vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, v danom prípade ZoSÚ, ako i ust. § 52 a nasl. O.z. majú prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obch.z., súd prvej inštancie pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení ZoSÚ v znení účinnom v čase jej uzavretia a ustanovení O.z., pričom prihliadal aj na nepriamy účinok smerníc 93/13/EHS

o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne v prevažnej časti. Medzi pôvodným veriteľom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah na základe uzavretej zmluvy o C. Refinance Expresse zo dňa 9.12.2013, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 17.800 eur za účelom predčasného splatenia úveru č. 001382011200213 vedeného u D., a. s. s tým, že zostatok poskytnutého úveru bol bezúčelový a poskytnutý žalovanému. V zmluve boli riadne dohodnuté podmienky poskytnutia úveru: pevná úroková sadzba 12,90 %; RPMN 14 %; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 31.822,73 eur; priemerná hodnota RPMN 13,88 %; čerpanie úveru od 28.11.2013 do 26.12.2013; nárok na čerpanie úveru do 28.05.2015; výška splátky 265,83 eur s počtom splátok 118 s tým, že výška 119. splátky bola dohodnutá vo výške 263,44 eur; termíny splátky - prvej splátky dňa 28.1.2014, 2. - 118. splátky 28. dňa v mesiaci a 119. splátky dňa 28.11.2023; konečná splatnosť úveru 28.11.2023; predpokladaná doba trvania zmluvy o úvere 119 mesiacov. Súd prvej inštancie preskúmal zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ obsahovať. Taktiež ju preskúmal aj z pohľadu obsahu neprijateľných zmluvných podmienok s poukazom na ustanovenia § 52 a nasl. O.z., ako aj z hľadiska povinne uvádzaných náležitostí v zmysle ZoSÚ. Žalovaný namietol, že uzatvorená zmluva o C. Refinance Expresse zo dňa 9.12.2013 neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ZoSÚ. Namietal, že zmluva obsahuje výšku RPMN 14 %, pričom je spomenutý výpočet RPMN, avšak v zmluve sa nenachádza vzorový výpočet a preto je nutné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ uvádza ako podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy o úvere údaj o výške RPMN, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Spoločne so spotrebiteľskou zmluvou zo dňa 9.12.2013 boli žalovanému odovzdané písomnosti - štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.12.2013 a informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zo dňa 9.12.2013, ktoré boli obe podpísané žalovaným a ktoré jasne, prehľadne a zrozumiteľne uvádzajú všetky predpoklady (údaje) na výpočet, z ktorých je RPMN v spotrebiteľskej zmluve vypočítaná, pričom tieto údaje sú uvedené aj v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere v článku IV. a V zmluvy. Čo sa týka samotnej správnosti výšky uvedenej RPMN vo výške 14 %, pôvodný veriteľ, vzhľadom k tomu, že úver mohol byť žalovaným vyčerpaný v časovom intervale, pri výpočte RPMN aj celkových nákladov vo výške 31.822,73 eur vychádzal z predpokladu, že tento úver bude vyčerpaný v najskorší možný deň čerpania a to okamžite a v plnej výške. Celková čiastka nie je uvedená v neprospech spotrebiteľa, uvádza najvyššiu možnú sumu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi a preto pri čerpaní úveru v akomkoľvek čase vždy bude výška RPMN nižšia prípadne totožná s výškou RPMN, ktorá je uvedená v zmluve. V zmysle rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, v ktorom Súdny dvor Európskej únie konštatoval, že iba porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v zmysle smernice, musí sa jednať o neuviedenie takej obsahovej náležitosti zmluvy o úvere, ktorá môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsahu svojho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že len v prípade, ak by uvedená výška RPMN alebo uvedená celková čiastka, ktorú musí dlžník veriteľovi zaplatiť, spochybnila možnosť posúdiť rozsahu záväzku spotrebiteľa, len v tomto prípade by bolo možné, aby uvedené mohlo vyvolať prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalovaný však vedel, že celková čiastka, ktorú musí zaplatiť veriteľovi je vo výške 31.822,73 eur (ide o uvedenie správnej celkovej výšky) a prípadná nesprávna výška RPMN nemohla spochybníť u žalovaného posúdenie rozsahu jeho záväzku, preto nie je možné, aby bol na základe uvedenej výšky RPMN úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Na webovej stránke Ministerstva financií SR je prístupná aplikácia umožňujúca orientačne vypočítať RPMN dosadením základných údajov o úvere. Po dosadení údajov z tohto konkrétneho úveru by RPMN bola orientačne 12,90 %, takže RPMN uvedená v zmluve nie je uvedená, tak, že by bola v neprospech klienta. Zmluva obsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a RPMN je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmluve sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ). V čase uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy o úvere, žalovaný pracoval ako riaditeľ pobočky inej banky a vzhľadom na jeho pracovné zaradenie mal vedomosti ohľadne úverov a plne si uvedomoval rozsah svojho záväzku. Ohľadom ďalšej námietky t.j., že splátka nebola rozpísaná na istinu a úrok, súd prvej inštancie uviedol, že účelom ZoSÚ v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi pôvodným veriteľom a žalovaným, bolo prebrať do slovenského práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/ EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“). Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým

nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení smernica 2008/48/ES vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 smernice 2008/48/ES k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ smernice 2008/48/ES veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Pokiaľ ide o to, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluvy o úvere obsahovali presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. Vychádzajúc z účelu smernice 2008/48/ES a ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ je zrejmé, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Ďalej bolo zo strany žalovaného namietané, že odplata za poskytnutý úver je neprimeraná, kedy pri požičanej sume 17.800 eur je konečná suma na splatenie 31.822 eur, pri podpisovaní zmluvy mu nebola poskytnutá odborná pomoc a neboli mu vysvetlené dôsledky, do zmluvy bola včlenená dohoda o zrážkach zo mzdy do zmluvy, poplatok za predĺženie vo výške 65 eur, poplatok za upomienku vo výške 25 eur a ustanovenie zmluvy o tom, že žalovaný bol oboznámený so všeobecnými obchodnými podmienkami. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný uzatvoril zmluvu dobrovoľne, nebol nútený do uzatvorenia zmluvy, svojím podpisom vyjadril súhlas s predloženými podmienkami zmluvy a uvedené podmienky zmluvy o úvere boli stranami riadne dohodnuté a zo strany žalovaného plne akceptované. Žalovaný podanou žiadosťou o úver prejavil záujem o poskytnutie úveru za podmienok dojednaných v úverovej zmluve. Možný ľahostajný prístup k oboznámeniu sa s obsahom zmluvy zo strany žalovaného, ktorú žalovaný dobrovoľne podpísal, nemôže byť skutočnosťou, ktorú by súd mal vyhodnotiť v neprospech žalobkyne. Žalovaný v čase poskytnutia úveru pracoval ako riaditeľ pobočky banky a vzhľadom na jeho pracovné zaradenie a tomu patriace vedomosti si musel byť v čase uzatvárania zmluvy plne vedomý záväzku a podmienok v zmluve, pričom je potrebné upozorniť na to, že išlo o podmienky zmluvy, ktoré boli medzi zmluvnými stranami riadne dohodnuté a s ktorými žalovaný súhlasil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Hoci je žalovaný spotrebiteľom t. j. slabšou stranou zmluvy, ochrana spotrebiteľa má svoje limity, nemôže byť bezbrehá a nemožno ju ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti resp. využitiu postavenia spotrebiteľa tým, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno spotrebiteľovi poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu. Spotrebiteľ by bol potom v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať, pričom neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu (vid rozhodnutie NS ČR sp. zn. 23Cdo/1201/2009). Nie je možné ani akceptovať situáciu, keď dlžník má vedomosť, že veriteľ sa dopúšťa chyby, ktorá bude pre dlžníka výhodou v prípade, že je v postavení spotrebiteľa. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj tým, či pôvodný veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere túto posúdil s odbornou starostlivosťou, schopnosťou žalovaného splácať poskytnutý úver. Pôvodný veriteľ si vyžiadaval od žalovaného úplné, presné a pravdivé informácie o výške jeho skutočného mesačného príjmu, o jeho zamestnávateľovi, o druhu pracovného pomeru, o už poskytnutých úveroch, o jeho platobnej schopnosti, o jeho majetkovej a bytovej situácii, o jeho vyživovacej povinnosti a o jeho rodinnom stave. Taktiež si pôvodný veriteľ vyhľadal žalovaného v registri úverov, kde si preveril ním tvrdené skutočnosti ohľadom

poskytnutých úverov (vzhľadom k tomu, že v predloženej registri úverov bol uvádzaný úver 15.800 eur, ktorý žalovaný refinancoval z úveru, ktorý je predmetom tohto sporu, je zrejme že výpis bol vydaný pred refinancovaním úveru 15.800 eur, t.j. pred poskytnutím úveru, ktorý je predmetom tohto sporu). Na základe predložených dôkazov v podobe čestného vyhlásenia žalovaného o výške jeho príjmu (č. I. 115 - druhá strana), žiadosti o poskytnutie úveru (č. I. 113 – 115) a výpisu z úverového registra predloženého žalobkyňou (č. I. 156 – 163) súd dospel k záveru, že pôvodný veriteľ s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver t.j., že pôvodný veriteľ si splnil svoju povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ. Neschopnosť žalovaného splácať úver sa prejavila až neskôr, keď žalovaný ochorel a dlhodobo sa liečil. Po preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy, súd nezistil absenciu žiadnej zákonom predpísanej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.12.2013 v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktorá by odôvodňovala následok v podobe požadovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Taktiež nezistil prítomnosť žiadnej neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá by mala za následok neplatnosť uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy, preto rozhodol tak, že vyhovel žalobkyni a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 12.210,95 eur ako nesplatenú istinu a taktiež nesplatený vyčíslený úrok z úveru vo výške 4.135,99 eur a nesplatený vyčíslený úrok z omeškania vo výške 116,91 eur, nakoľko žalovaný uhradil doteraz sumu 15.242,16 eur (č.l. 177) z celkovej sumy 31.822,73 eur (č.l. 23). Žalovaný v konaní nespochybnil výšku uplatneného nároku žalobkyne, nepredložil súdu žiadne dôkazy, že by uplatnenú pohľadávku uhradil čo i len z časti, ani že by pohľadávka zanikla iným spôsobom. Žalovaný len namietal, že žalobkyni nepatria na základe zmluvy o úvere úroky z úveru a poplatky dohodnuté v úverovej zmluve. Súd prvej inštancie nepriznal žalobkyni poplatky dohodnuté v úverovej zmluve vo výške 250 eur, nakoľko v konaní nepreukázala, že tieto poplatky by jej boli vznikli (nepredložil dôkaz o zaslaných upomienkach, ktorým by poplatky mohli zodpovedať) a neuviedol na základe čoho si ich uplatňuje. Keďže žalovaný nezaplatil svoj dlh riadne a včas, dostal sa do omeškania, čím žalobkyni vzniklo právo na úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že v zmluve absentuje vzorový výpočet ročnej percentuálnej výšky nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ v znení účinnom v čase podpísania zmluvy v zmysle prílohy č. 2 citovaného zákona. V zmluve je uvedená v bode 4. čl. I len výška RPMN a v informácii o výške RPMN / predložené žalobkyňou / sú uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Absencia náležitosti stanovenej v § 9 ods. 2 písm. j/ má za následok uplatnenie fikcie, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.10.2021, sp. zn. 3CoCsp/27/2021, ktorý vo svojom odôvodnení uviedol, že „ absencia predpokladaného výpočtu RPMN má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch “.

V informácii o výpočte RPMN zo dňa 9.12.2013, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere, sú uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN a to: výška úveru: 17 800 eur, obdobie splatnosti: 120 mesiacov, počet splátok: 119, výška mesačnej splátky: 265,83 eur. Hodnota RPMN vychádzajúca z takto nesprávne určenej položky je potom nesprávne určená, podhodnotená v neprospech spotrebiteľa, neodhliadnuc od tej skutočnosti, že tento údaj je pre spotrebiteľa dôležitý pri rozhodovaní sa o obchodnej transakcii. V zmluve je uvedený i nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom. Pre tento nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere možno posúdiť predmetnú zmluvu podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ ZoSÚ ako bezúročnú a bez poplatkov. V Zmluve o úvere v bode 5. čl. 1. je uvedená celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť vo výške: 31 822,73 eur po dobu 119 mesiacov v sume 265,83 eur, pričom posledná splátka predstavuje sumu vo výške: 263,44 eur. Pri vynásobení počtu mesiacov /118/ a výške mesačnej splátky /265,83 eur/ s pripočítaním poslednej splátky vo výške: 263,44 eur, celková čiastka predstavuje sumu: 31.631,38 eur. Pri výške RPMN 12,90 % tak ako uvádza súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení, by mal povinnosť uhradiť celkovú čiastku vo výške: 31.633,77 eur a nie 31.822,73 eur tak, ako je to uvedené v zmluve o úvere. V zmluve absentuje požadovaný údaj: výška mesačných splátok istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami na účely jeho splatenia. Zmluva uvádza len údaj o počte mesačných splátok a výške mesačnej splátky ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejme akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť iné poplatky, v dôsledku čoho, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ /rozpor s § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 ZoSÚ/. V čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. 9.12.2013 až do 30.4.2018 bolo v platnosti znenie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 19/2010 Z.z. vo vzťahu k deleniu splátok nasledovné: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa

Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. To znamená, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Listom zo dňa 12.12.2019 /predložený žalobkyňou/ pôvodný veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru so splatnosťou v lehote 10 dni od doručenia výzvy na úhradu dlžnej čiastky v celkovej výške: 15.254,82 eur pozostávajúcej z dlžnej istiny vo výške: 12.564,69 eur, úrokov vo výške: 2.655,51 eur, úrokov z omeškania vo výške: 18,36 eur, poplatkov vo výške: 16,26 eur, pričom v predmetnom vyhlásení absentuje identifikácia tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa pôvodný veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa ust. § 103 O.z. Právny úkon, ktorým pôvodný veriteľ zosplatnil celý dlh, je na úkor určitosti nejasný a preto je neplatný pre jeho neurčitost' podľa ust. § 37 ods. 1 O.z. Špecifikácia splátky je základnou náležitosťou pri úspešnom zosplatení veriteľom. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2021, sp. zn.: 7CoCsp/14/2021: „Právny úkon akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj, a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa 11st. § 103 Občianskeho zákonníka. Právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh, je na úkor určitosti nejasný a vyvoláva otázky, a preto je neplatný pre jeho neurčitost' podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Špecifikácia splátky je základnou náležitosťou pri úspešnom zosplatení veriteľom. V opačnom prípade nie je možné jednoznačne stanoviť počiatok plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka, čo svedčí o neurčitosti právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobkyňou. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol“. Podľa upomienky pôvodného veriteľa zo dňa 15.11.2019 bol žalovaný v omeškaní so splátkami v celkovej výške: 4.523,61 eur /4.523,61: 265,83 /mesačná splátka/ = 17 splátok/. Podľa platobnej histórie /predloženej žalobkyňou/ bol žalovaný v omeškaní prvýkrát so splátkou splatnou ku dňu 28.1.2015, premlčacia doba s poukazom na ust. 103 O.z. začala plynúť najneskôr dňom 29.1.2015 a uplynula najneskôr dňom 29.1.2018. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie pohľadávky podaním návrhu na začatie súdneho konania dňa 20.5.2021, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Podľa platobnej histórie predloženej žalobkyňou následne žalovaný bol v omeškaní so splátkami splatnými ku dňu: 28.7.2015, 28.10.2015, 28.12.2015, 28.8.2017, 28.9.2017, 28.10.2017, 28.3.2018, 28.4.2018, 28.06.2018, 28.07.2018, 28.1. až 28.11.2019. V prípade viacerých splátok po sebe nasledujúcich nemožno pripustiť stav, aby veriteľ svojou pasivitou pri dlhodobom nesplácaní úveru predlžoval premlčaciu dobu v dôsledku nevyužitia svojho oprávnenia zosplatiť úver /v danom prípade ku dňu 12.12.2019/. Vzhľadom k uvedenému vzniesol námietku premlčania. Pred zosplatením celého úveru uhradil dňa 28.11.2017 splátku vo výške: 889,91 eur, ide o tzv. mimoriadnu splátku v zmysle dohody s pôvodným veriteľom podľa bodu 7 čl. IV. zmluvy o úvere s poukazom na ust. § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. právo spotrebiteľa kedykoľvek počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti, právo spotrebiteľa garantované i generálnou klauzulou ust. § 53 O.z. Podľa platobnej histórie /predloženej žalobkyňou/ za obdobie od 28.1.2014 do 21.7.2020 uhradil splátky v celkovej výške: 15.242,16 eur. V prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by mala žalobkyňa nárok iba na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutými finančnými prostriedkami pôvodným veriteľom /17.800,00 eur / a vyplatenými finančnými prostriedkami žalovaným ako celok /15.242,16 eur /, čo predstavuje sumu 2.557,84 eur.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že v podanom odvolaní žalovaný tvrdí, že: „ v predmetnom vyhlásení absentuje identifikácia tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa pôvodný veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Žalovaný má za to, že právny úkon, ktorým pôvodný veriteľ zosplatnil celý dlh, je na úkor určitosti nejasný a preto je neplatný pre jeho neurčitost' podľa ust. § 37 ods. 1 O.z.“ K uvedenému uviedla, že uvedená skutočnosť nebola v konaní pred súdom prvej inštancie sporná, preto sa na tento prostriedok procesnej obrany žalovaného neprihliada, nakoľko ide o neprípustné novoty v odvolacom konaní v zmysle ustanovenia § 366 C.s.p. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 9CoCsp/30/2020 z 12.11.2020: „Z ustanovenia § 296 C.s.p. vyplýva, že v spotrebiteľských sporoch je koncentrácia konania upravená odlišne ako v ostatných konaniach, kde majú sporové strany rovné postavenie, rovnakú možnosť prístupu k informáciám a rovnakú vyjednávaciu silu pri uzatváraní zmluvy. Spotrebiteľ môže predložiť, alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia

rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutím vo veci samej v prípade, že proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je podané odvolanie zo strany spotrebiteľa, je potrebné chápať až rozhodnutie odvolacieho súdu, ako konečné rozhodnutie vo veci samej a jeho doručením toto nadobudne právoplatnosť. Tým, že spotrebiteľ podal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, toto nenadobudlo právoplatnosť. V takom prípade strana - spotrebiteľ môže aj v odvolaní uplatniť aj iné prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 C.s.p.).

Predmetné zákonné ustanovenie sa však nepoužije v prípade, ak spotrebiteľ je zastúpený advokátom. Obdobne rozhodol aj KS v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7 Co 69/2018 z 25.4.2018...

... Odvolací súd dospel v danej veci k záveru, že keďže odvolacie dôvody sú uplatnené v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. /absolútna neplatnosť zmluvy o povolenom prečerpání a námietka premlčania uplatnená až v odvolacom konaní /, žalovaný ako spotrebiteľ by tieto námietky mohol uplatniť v odvolacom konaní za predpokladu, že by nebol zastúpený advokátom. Keďže v danej veci ale žalovaný ako spotrebiteľ je advokátom zastúpený, pričom ho zastupoval aj na súde prvej inštancie, kde uplatňoval úplne iné námietky, ustanovenie § 296 C.s.p. podľa § 291 ods. 3 C.s.p. nie je možné použiť, a preto potom platí, že na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. by odvolací súd mohol prihliadnuť len vtedy, ak by žalovaný preukázal, že ich nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo žalovaný ani netvrdil a ani nepreukázal. Keďže teda nešlo o novoty podľa § 366 písm. a), b), c) C.s.p., ktorými by sa odvolací súd musel zaoberať bez ohľadu na to, že by išlo o novoty, odvolací súd v odvolacom konaní na námietky žalovaného nemohol prihliadnuť, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne právny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.“

Taktiež poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/18/2020 z 24.9.2021: „Ustanovenie § 366 v spojení s ust. § 149 a § 152 C.s.p. patrí medzi novoty v odvolacom konaní a zahŕňa aj hmotnoprávnu námietku, ktorou je okrem iného aj námietka premlčania. Od nadobudnutia účinnosti C.s.p. možno v odvolacom konaní vzniesť námietku premlčania (ako hmotnoprávnu námietku patriacu medzi prostriedky procesnej obrany a procesného útoku) iba za splnenia predpokladov uvedených v ustanovení § 366 C.s.p. a tieto v prejednávanej veci odvolateľka žiadnym spôsobom nepreukázala, najmä prečo námietku premlčania neuplatnila už v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto na námietku premlčania vznesenú v odvolacom konaní neprihliadol.“ K ďalším skutočnostiam uvedených v odvolaní sa vyjadrila vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach, na ktorých naďalej zotrváva.

6. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu sa vyjadril žalovaný (replika), ktorý uviedol, že námietku premlčania môže dlžník vzniesť počas konania, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu. Zo žiadneho ustanovenia hmotného alebo procesného práva nevyplýva, že by musel uplatniť námietku premlčania v určitom štádiu konania, z povahy námietky premlčania vymedzenej hmotným právom (§ 100 ods. 1 O.z.) vyplýva, že ju môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. V právnom vzťahu so žalobkyňou je v postavení spotrebiteľa a v predmetnej sporovej veci nebol zastúpený advokátom, čo by vylučovalo uplatnenie inštitútu námietky premlčania v odvolacom konaní (počas celého konania pred súdom prvej inštancie nemal určeného žiadneho zástupcu), je bez právnického vzdelania, čo mu bránilo objektívne právne posúdiť počas konania pred súdom prvej inštancie premlčanie pohľadávky (počas konania o premlčaní dlhu nevedeli, o premlčaní pohľadávky sa dozvedel až po konzultácii s pracovníkom občianskeho združenia Za práva spotrebiteľov, IČO: 53 717 503 so sídlom v Báci 135, 930 30 Báč po vydaní a doručení rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 2.8.2022 sp. zn. 5Csp/57/2021) jeho osobe v mesiaci august 2022. Počas prebiehajúceho súdneho konania pred súdom prvej inštancie nemal vedomosť ani o tom, že právny úkon akým je zosplatnenie celého úveru, by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého úveru a jeho neuvedenie má za následok neplatnosť právneho úkonu, ako i že pohľadávka bola v čase podania žaloby žalobkyňou na súd premlčaná, čo odôvodnil vo svojom odvolaní zo dňa 23.8.2022 s poukazom na ust. § 103 O.z. O tejto skutočnosti, ako aj o rozhodnutiach súdnych autorít v obdobných prípadoch sa dozvedel až po konzultácii s pracovníkom vyššie uvedeného združenia v mesiaci august 2022 po doručení rozhodnutia súdu vo veci samej. Preto i z uvedeného dôvodu na túto skutočnosť poukázal až vo svojom odvolaní kde vzniesol námietku premlčania. Predpoklad je, že súd aj bez návrhu spotrebiteľa vyhodnotí konanie a postupy žalobkyne v postavení veriteľa v komparácii s platnou právnou úpravou na ochranu práv spotrebiteľa ako aj platnosť úkonov veriteľa vykonaných počas zmluvného vzťahu so spotrebiteľom. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.6.2022. sp. zn. 430Csp/19/2022, ktorý vo svojom odôvodnení uviedol: „ Odvolací súd v danom prípade poukazuje na kogentnú úpravu §

54a O.z.. Táto úprava neumožňuje premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať, ani ho platne zabezpečiť a keďže sa jedná o kogentnú úpravu, je konajúci súd povinný ex offio, t. j. aj bez návrhu a bez toho, aby spotrebiteľ na toto ustanovenie poukázal, prihladať, či veriteľ neuplatňuje premlčané právo, ktoré nemožno v súdnom konaní vymáhať. Odvolací súd však poukazuje aj na druhú vetu citovaného ustanovenia, podľa ktorého o. i. obnoviť vymáhateľnosť premlčaného práva možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel“.

7. V duplike k replike žalovaného žalobkyňa uviedla, že v posudzovanom prípade žalovaný plnil splátky riadne do mesiaca máj 2018. V čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (december 2019) bol žalovaný v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 28.7.2018, splátka splatná dňa 28.6.2018 bola uhradená v 8/2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 28.7.2018. Oprávnenie žalobkyne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 O.z. 28.8.2018, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobkyňa pre nesplnenie tejto splátky vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušila ust. § 53 ods. 9 O.z., nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 12.12.2019 – toto svoje právo uplatnila v súlade s ust. § 565 O.z. pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 28.11.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnila v súlade s ust. § 53 ods. 9 O.z. po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v súlade s ust. § 565 O.z. a § 53 ods. 9 O.z. pre nesplnenie splátky splatnej dňa 28.11.2019. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 28.11.2019 tak začala v súlade s ust. § 103 O.z. začala plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 28.11.2019) a uplynula by najskôr dňa 28.11.2022. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 20.05.2021, nárok bol uplatnený na súde pred uplynutím premlčacej doby. Ani v prípade najstaršej neuhradenej splátky, t.j. splátky splatnej dňa 28.7.2018 by premlčacia doba uplynula dňa 28.7.2021, t.j. po termíne kedy bola podaná žaloba. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.5.2020, 15CoCsp/13/2020 „ Podľa § 565 O.z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Správne konštatoval odvolateľ v odvolaní, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky je právom veriteľa, je na ňom, či ho využije, musí však toto právo uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V prejednávacom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy zo dňa 8.2.2010 v znení jej dodatkov došlo ku dňu 27.7.2016 (č.l. 87 spisu), podľa zmluvy o splátkovom úvere boli splátky od 9/2010 splatné k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, takže vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala v prejednávacom prípade splátka splatná dňa 15.7.2016, pri ktorej trojročná premlčacia doba by uplynula až dňa 15.7.2019“.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 C.s.p., § 362 ods. 1 C.s.p.) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 C.s.p., prejednal odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) za splnenie povinnosti ustanovenej v ustanovení § 219 ods. 3 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil vrátane trov konania.

9. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods.2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Žalovaný podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.

12. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku a odvolací súd sa zároveň v celom rozsahu stotožňuje aj s právnymi závermi súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nevidel dôvody, pre ktoré by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

14. S ohľadom na odvolacie námietky odvolateľa je potrebné dodať, že v zmysle ustanovení C.s.p. právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Odvolací súd uvádza, že strany sporu mali v dovtedajšom priebehu konania v rámci konania pred súdom prvej inštancie niekoľko príležitostí tieto prostriedky, či už procesného útoku, alebo prostriedky procesnej obrany použiť. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov vrátane hmotnoprávných námietok je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. V sporovom konaní sa uplatňuje zásada koncentrácie konania, pričom vzhľadom k tomu, že žalovaný má postavenie spotrebiteľa, bol tento náležite súdom prvej inštancie poučený, pričom podľa ust. § 296 veta prvá C.s.p. spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Týmto ustanovením je v spotrebiteľských veciach vymedzená zákonná koncentrácia konania. Ak vnímame zákonnú koncentráciu konania z pohľadu, že konanie v rámci konania pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie predstavuje jeden celok, potom je potrebné túto zákonnú koncentráciu konania v materiálnom zmysle chápať tak, že vyhlásenie uznesenia o skončení dokazovania pred súdom prvej inštancie, je práve tým momentom, po ktorom už nebudú v zásade nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany prípustné. Odvolací súd poukazuje na ust. § 366 C.s.p., podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, d) ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

15. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

16. Podľa § 152 C.s.p. hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

17. Podľa § 296 C.s.p. spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

18. Odvolací súd poukazuje na to, že podľa právnej úpravy v C.s.p. môže súd zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, resp. môže prihliadať iba na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany vrátane hmotnoprávných námietok, ktoré strany sporu uplatnili v konaní pred súdom. Proces dokazovania je teda v právnej úprave obsiahnutej v C.s.p. vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania ako aj na koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu, táto sa v novej právnej úprave podľa C.s.p. presúva na procesné strany. Výnimočne súd však môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany nenavrhli, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci, ale iba v tých sporových konaniach, v ktorých to zákon explicitne umožňuje. Ide

(okrem iných) aj o spotrebiteľské spory, v ktorých súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov. Odvolací súd uvádza, že zákonná koncentrácia konania v zmysle § 154 C.s.p. predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie v zmysle § 153 C.s.p. Povaha spotrebiteľského sporu a postavenie spotrebiteľa ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho a procesnoprávneho vzťahu však vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konania. Z tohto dôvodu spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, čo nepochybne vyplýva z ust. § 296 C.s.p.

19. V prípade vznesenej námietky premlčania, je potrebné vzhľadom k charakteru predmetného zmluvného vzťahu, ktorý je považovaný za spotrebiteľský s poukazom na kogentné ustanovenie § 54a O.z. z úradnej povinnosti prihliadnuť na premlčanie na pohľadávky veriteľa (žalobkyne), ktorá bola uplatnená na súde po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, pretože premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať.

20. Podľa § 565 O.z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. K námietke žalovaného ohľadom neplatnosti zosplatenia spotrebiteľského úveru nedodržaním ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 O.z. odvolací súd uvádza, že žalobkyňa v konaní preukázala, že výzvou zo dňa 15.11.2019 („ posledná výzva pred zosplatením úveru ") právna predchodkyňa žalobkyne C. Banka Slovensko, a.s. vyzvala žalovaného na splnenie povinnosti, nakoľko tento bol v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške troch splátok a súčasne ho upozornila na oprávnenie banky úver mimoriadne zosplatiť; žalovaný prevzal uvedenú výzvu dňa 22.11.2019. Listom zo dňa 12.12.2019 právna predchodkyňa žalobkyne žalovanému oznámila, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru s tým, že splatnosť nastáva 10. dňa odo dňa doručenia mu výzvy. Pokiaľ došlo k zosplateniu z dôvodu, že je žalovaný bol v omeškaní s viac ako troma splátkami úveru, znamená to, že 12.12.2019 žalovaný minimálne meškal so zaplatením splátky úveru, za mesiac august 2019, september 2019, október 2019 a november 2019. Aj keď právna predchodkyňa žalobkyne neuviedla vyslovene splátku pre ktorú sa úver zospláťuje (pozn. takáto povinnosť presnej identifikácia jej nevyplyva zo žiadneho právneho predpisu) z vyhlásenia predčasného zosplatenia úveru zo dňa 12.12.2019 sa výkladom dá jednoznačne dospieť k tomu, že úver zosplátnil pre nezaplatenie splátky za mesiac august 2019 splatnej 28.8.2019 s tým, že žalovaného (spotrebiteľa) výzvou zo dňa 15.11.2019, ktorá mu bola doručená 22.11.2019 výslovne upozornil na možnosť zosplatenia (pozn: bolo dodržaná lehota 15 dní pred zosplatením v zmysle § 53 ods.9 O.z.).

22. Podľa § 101 O.z., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 O.z., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Ak dôjde k zosplateniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 O.z. vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd prvý raz (§ 101 O.z.). Veriteľovi tým zostane na uplatnenie svojho práva na súde menej ako celé tri roky všeobecnej premlčacej doby, pretože tomu bráni práve § 53 ods. 9. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie), teda tento deň je najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 O.z.), čo znamená, že tento deň je začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa. V uvedenom smere odvolací súd poukazuje na právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR z 29.11.2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020.

Ak v danej veci došlo k zosplateniu pre omeškanie so splátkou splatnou 28.8.2019 a k podaniu žaloby na súd dňa 30.8.2021, vychádzajúc z argumentácie odvolacím súdom vyššie uvedenej (v zmysle ktorej začína premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh) je zrejmé, že k premlčaniu nedošlo.

25. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam žalovaného uvedených v odvolaní treba uviesť, že s týmito sa vypořiadal už súd prvej inštancie, preto v tomto smere odvolací súd odkazuje na právne a skutkové závery súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.). K námietke zloženia anuitnej splátky úveru odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo/236/2020 (Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivej zložky anuitnej splátky (t. j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia zodpovedá účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. Apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), právnym záverom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti C. K. z 9. novembra 2016 (ďalej aj „rozsudok ESD“ alebo „Rozsudok“) a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy. Pokiaľ teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku) a k námietke výpočtu RPMN na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo/127/2021 (Dovolací súd preto zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, nie je správny).

26. Odvolací súd dospel k záveru, že právne posúdenie vykonané súdom prvej inštancie vo vzťahu k jeho rozhodnutiu čo sa týka veci samej t.j., vyhovie žalobnému nároku je vecne správne, nemožno sa stotožniť s tvrdením žalovaného v podanom odvolaní, že súd mal vyhodnotiť zmluvu uzavretú medzi stranami sporu za neplatný právny úkon, resp. za bezúročnú a bez poplatkov.

27. S prihliadnutím už na hore uvedené preto odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil vo veci samej a zároveň potvrdil rozsudok aj v časti rozhodnutia o trovách konania.

28. Odvolací súd dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci riadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozsudku v zmysle § 220 C.s.p. a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za preskúmateľné v takej miere, že nedošlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie dal odpoveď na tie otázky nastolené sporovými stranami, ktoré mali pre vec podstatný význam, ktorá odpoveď dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby súd zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu, teda obsahuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia, teda odôvodnenie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odvolací súd s poukazom na

odvolacie dôvody odvolateľa v podanom odvolaní ďalej dospel k záveru, že súd prvej inštancie vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo v súlade s ustanoveniami § 191 C.s.p. Odvolací dospel k záveru, že v danej právnej veci doposiaľ vykonaným dokazovaním boli preukázané rozhodujúce skutočnosti, súd rozhodol na základe zisteného skutkového stavu veci, keď je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 185 ods.1 C.s.p. rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a ktoré nie.

29. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.ss.p. tak, že procesne plne úspešnej žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobkyňa), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný), keď nevidel dôvod pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p.

30. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).